

ΚΛΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Α'. Γνωμικὰ καὶ σύντομοι φράσεις.

ΚΛΙΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

ΚΛΑΣΩΝ τῶν ἀρετῶν ἡγεμὼν ἐστὶν ἡ εὐσέβεια. — Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου. — Ὁ πλοῦτος θνητὸς¹, ἡ δόξα ἀθάνατος. — Ἡ δονὴ ἀθέμιτο βεβαίαν τίκει λύπην. — Οὐ πενία λύπην ἐργάζεται, ἀλλ' ἐπιθυμία. Χαρὰν δ' οὐ πλοῦτος δίδωσιν, ἀλλ' εὐθυμία. — Τοῖς φαύλοις φοβερά¹ ἡ τῆς ζωῆς τελευτή. — Πολλοῖς ἡ γλῶσσα προτρέχει τῆς διανοίας². — Τῇ ἀχαριστίᾳ ἔπεται ἡ ἀναισχυντία. — Κάλλος μὲν σώματος κόσμος³, ἀρετὴ δὲ ψυχῆς. — Φίλει τὴν παιδείαν, σωφροσύνην, φρόνησιν, ἀλήθειαν, οἰκονομίαν, τέχνην, εὐσέβειαν. — Ἡ παιδεία ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις κόσμος ἐστὶν, ἐν δὲ ταῖς ἀτυχίαις καταφυγή. — Ἡ πενία τέχνας κατεργάζεται. — Φίλει τὴν ἀλήθειαν ἂν⁴ πικρὰ ᾗ. — Ὁ πλοῦτος κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης⁵, παρακαλεῖ τοὺς νεανίας ἐπὶ τὰς ἡδονάς. — Τὸ νικᾶν⁶ τὰς ἐπιθυμίας πασῶν νικῶν⁷ ἡ καλλίστη¹. — Εὐμάθειαν θήρευ, μὴ εὐπάθειαν. — Αἰκτῆσαι τῆς ἀρετῆς μόναι βέβαιαι εἰσιν. — Θεὸς προστάτης ἐμπορίας μὲν ἦν Ἑρμῆς, σοφίας δὲ Ἀθηνᾶ. — Ἀγαθὸς δ' ἐπ' ἀνδραγαθία οὐκ ἐπὶ πατραγαθία μέγα φρονῶν. — Ἡ ὀργὴ καὶ ἡ ἀσυνεσία, δύο μεγίστω κακῷ⁸, πολλοὺς ἀπώλεσαν. — Τοῖς νικηταῖς ἐν ἀγῶσι δάφνης ἐδίδετο στέφανος. — Εὐγενέστατοι τῶν ἀνθρώπων⁷ εἰσιν οἱ τὰ μὲν ἀγαθὰ μετρίως φέροντες⁹ πλοῦτον, δόξαν, ἡδονήν, ζωὴν, καὶ τῶν ἐναντίων ὑπεράνω ὄντες, πενίαν, διαβολήν, πόνον, θάνατον. — Αἰνείας τὸν πατέρα Ἀγχίσην ἔσωσε φέρων ἐπ' ὤμων¹⁰. — Ὁ Θεὸς ἐστὶ ποιητὴς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. — Ἡρακλῆς ὁ Ἀλκμήνης¹¹ λεοντῆν περιέβαλλετο· ὁ δὲ τῆς Μαΐας Ἑρμῆς πτερὰ εἶχεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ πρὸς τοῖς ποσὶ. — Τὸ τάλαντον δύναται μνᾶς ἐξήκοντα, ἡ δὲ μνᾶ δραχμὰς ἑκατόν. — Σκιπίων ὁ Ἀφρικανὸς ἐξήλασε τῆς Ἰταλίας¹² Ἀννίβαν τὸν Καρχηδόνιον.

1) Ἰπεννοεῖται ἐστὶ. 2) Τρέχει πρὸ τῆς δ. 3) Στολὴ, ὑπερβ. ἐστί. 4) Καὶ ἂν. 5) Ἰπεν. ὦν. 6) Κ. §. 410. 7) Κ. §. 342. 8) Δυϊκ. ἀριθμ. 9) Μετριοπαθῶς, σωφρόνως. 10) Αἰνείας εἰς τὸν ἥρωα τῆς Τρωάδος, ἐπὶ τῆς ἀλώσεως τῆς πόλεως ἔσωσε τὸν γέροντα πατέρα του φέρων αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὤμων του. 11) Υἱός. 12) Ἡλάσεν ἐκ.